

Znanstveno-stručni simpozij o inzularnosti

Znanstveno-stručni simpozij *Inzularnost – rubovi europskih identiteta* treća je raspravna cjelina konferencijskoga ciklusa što ga od 2008. u suradnji ostvaruju Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Leksikografski zavod Miroslav Krleža¹, uz pozivno sudjelovanje znanstvenika sa srodnih sveučilišnih institucija. Simpozij je održan u Zagrebu i Šipanu 12–15. X. 2015. te se sastojao od triju tematskih cjelina: *Europa i pravo* (uvodna izlaganja Petar Miladin i Hrvoje Sikirić), *Kultura i enciklopedizam* (uvodna izlaganja Bruno Kragić i Tea Rogić Musa) i *Hrvatska otočnost* (uvodna izlaganja Tonči Matulić i Stjepan Ćosić). U panel-diskusijama na zadane tematske okvire sudjelovali su stručnjaci u pravnoj znanosti Ivana Bajakić, Marko Baretić, Henrik-Riko Held, Hrvoje Markovinović, Željko Potočnjak, Nina Tepeš i Maja Seršić, stručnjaci iz humanističkoga znanstvenoga polja Stjepan Ćosić, Vlaho Bogišić, Bruno Kragić, Tonči Matulić, Marko Samardžija, Ana Šeparović i Tea Rogić Musa te leksikografkinje društvenoga područja Ivana Crljenko i Nataša Jermen. Dio izlaganja sudionika objavljuje se u časopisu *Studia lexicographica*.

S ciljem daljnijega tumačenja pravnih i kulturnih standarda koje hrvatsko društvo ovjerava nakon pristupanja Europskoj uniji, tema inzularnosti zamišljena je kao međuinstitucijski prinos razradbi pojmovlja vezana uza kodifikaciju, kao nužan programski orijentir pravne znanosti, te kulturu, kao pak nužan kontekst opstanka hrvatske leksikografije, napose u institucionalnom okviru, kakav Leksikografski zavod kao središnja ustanova za leksikografiju ujedno i legitimira i propituje. Središnje raspravno pitanje – tijek usvajanja europske pravne i kulturne stečevine, sa svim naoko sporednim otvorenim pitanjima – definiran je trojako, s obzirom na glavnu temu inzularnosti: kao niz uvida u pravno normiranje hrvatskoga društva u novonastalim integracijama, potom kao fenomen male kulture i njezine integrativnosti te zaključno kao uvid u širok društveni kontekst koji pitanja pravnih te kulturnih smjernica u aktualnoj zbilji potvrđuje ili odbacuje.

¹ Rezultati prvih dviju konferencija objavljeni su u izdanjima *Bogišić i kultura sjećanja*, Zagreb 2008–2011, i *Europa i enciklopedija: kultura i kodifikacija*, Zagreb 2011–2015.

Tema inzularnosti, osim što je, s ciljem razgovijetna znanstvenoga deklariranja, razmjerno ograničena i zadana kroz trojak kontekst – pravni, kulturni i društveni – omogućuje da se osvijesti i opiše zbiljska izdvojenost, izmaknutost, bočnost, perifernost, riječju – nepremostiva posebnost – hrvatskoga društvenoga i kulturnoga bića u sastavu većih europskih cjelina, s kojima se hrvatski jezik, hrvatska kultura i u cjelini hrvatsko društvo, u različitim omjerima kontinuiteta i diskontinuiteta, pokušavaju spojiti pa nanovo razdvojiti. Zadani konteksti kao metafore totaliteta i monolitnosti – Europa i Europska unija, institucionalna leksikografija i enciklopedizam, sa svojom danas ugroženom misijom zahvaćanja sveg znanja, te društvo kao zajednički nazivnik svih integracijskih napora – omogućuju da se revidira podrazumijevano znanje o širokom okruženju te napose o pojmu *maloga*, male države i male kulture. Inzularnost kao metafora hrvatske državne, kulturne, jezične, društvene pa i svake druge neznatnosti nudi mogućnost da se iznutra, s položaja periferije i izoliranosti, zahvati u smisao i svrhu cjeline.

TEA ROGIĆ MUSA